

Білий птах з чорною ознакою

Юрій Гундарів

Приснився сон, що вже війни немає:
по "зебрі" весело крокують дітлахи,
і дзеленчать, як дзвоники, трамваї,
і неба посміхається блакить...

Та раптом — біля спаленої хати
підводиться загиблий воїн із землі,
руками сірий попіл отряхає
і тихо посміхається в імлі.

А я кажу йому: "Ти чуєш, друже?"
Слова незграбно застигають на вустах.
"Спасибі, що живий, — кричу. — Одужуй!"
Та він — вже білосніжний птах.

Повільно розправляє довгі крила
і розчиняється ген-ген за небокраєм,
лиш хмари пропливають на вітрилах...
Приснився сон, що вже війни немає.